

بها^هنه بود^هم ۱۱۱

باش تابهانه‌ای برای بودنم باشد

من محظوظ‌ام
«لَهُ» بسونم
راس^م مکوونم

باید خویش را پیدا کرد
تابتو اون چه مسیری انتخاب نمود
و تانو را پیدا نکنید
چه مسیره گهیم در برج و دندان ها و حجه که هما

تقدیمه تو
ای حاضر ترین فایل آسیان و زمین!

فهرست

۸ | مقدمه

۱۱ | من می خواهم «تو» بشوم، راست می گویم.

۲۱ | من «خود» تو را انتخاب کرده‌ام، «خود» تو، «خود» تو...

۳۱ | از همان روز اول، مراتسلیم تو آفریدند.

۴۱ | توبیا مرا همان کن که باید باشم

۵۳ | کجایی؟ مگر نمی‌دانی دلم برایت تنگ می‌شود؟

۶۳ | توبه کرده‌ام از همه نمازهایی که خوانده‌ام

۷۷ | آفرینشم را با وصل خویش از بیهودگی نجات بده آقا!

۸۷ | پول شده دین بعضی‌ها، دیندار تریعنه پولدار!

۹۷ | ضمانت راه ازدواج و زندگی، عاشقی است

۱۰۷ | داریم چوب دور بودن از تورامی خوریم

بها^هنه بود^ده ۱۲۱

باش تابهانه‌ای برای بودنم باشد

مهر هر کس
به دل بیفتاد
دل مال اوست

فهرست

۹ | مقدمه

۱۱ | تورا زلفت گرفتن دل ها با همی

۲۱ | کوچک هان باید ازدواج کنند

۳۱ | افسوس و اسف تورا خریدیم به قیمت لبخند مردم

۴۱ | اگر تسلیم محض تونشومی هر روزمان می شود خسران

۵۵ | مهر هر کسی به دل بیفتاد، دل مال اوست.

۶۷ | تواهل آلوده کردن چشم هایت نیستی

۷۹ | من التماسِ دعوتم راروی دلم حک کرده ام

فهرست

- ۱۳ | مقدمه
- | تقاضی که برای دوری از تومی دهیم
- ۲۳ | خانه‌های از «من» رها شده، مأمن‌اند برای کودکان
- ۳۳ | چرا این قدر من و تو فرق داریم؟ مگر تو امام من نیستی؟
- ۴۳ | شما ما را همیشه به سوی آسمان دعوت می‌کنید
- ۵۵ | آرامشی که ما به دنبالش هستیم، در دل این اضطراب، لانه کرده
- ۶۵ | هم خانه بودن و هم دل بودن، یک چیز نیست.
- ۷۷ | رو گرداندن من از تو، برای رو گردان مردم به من !!
- ۹۱ | تو خوبی. من بدم. می خواهم مثل تو خوب شوم آقا!
- ۱۰۱ | امروز بسیاری از خانه‌های ما، میدان جنگ خدایان است
- ۱۱۱ | تو توکل می‌کنی. من هم توکل می‌کنم. تو بربخدا. من برپول.
- ۱۲۱ | آخرمی گشدم را این همه فاصله‌ای که میان من و توست
- ۱۳۱ | تو که بیایی، باید همه چیز را برگردانی سر جای خودش.
- ۱۴۳ | چقدر بیچاره‌اند! آنها که از کلاس تو محروم می‌مانند
- ۱۵۱ | عیب‌ها جزر هُرم محبت تو آب نمی‌شوند
- ۱۶۱ | دندان این طمع از جنس الماس است. آن را نمی‌گنم.

بها^هنه بود^هم ۱۴

باش تابهانه‌ای برای بودن باشد

تآسی^ه خشم
خاکسترم نکرده
رو دخانه^ه کشت
راد رد لم جاری کن

فهرست

۹	مقدمه
۱۳	هر کسی اخلاقش نیکوتر، به تونزدیک‌تر
۲۵	تا آتش خشم، خاکستر نکرده، رودخانه عشقت را در دلم جاری کن.
۳۹	ویرانه «من» پرست‌ها محتاج نگاه خدا پرستانه توست.
۵۳	خدا شیرین است؛ توا و را چشیده‌ای.
۶۳	چراه فرار رامی بندی به روی ما؟
۷۵	سال‌ها بود که با خدا اعلام جنگ کرده بودم
۸۵	می‌خواهیم دستور زبان تورایاد بگیریم

بها^هنه بود ۱۶۱

باش تابهانه‌ای برای بودنم باشد

**هو ایس است
هو اے مخودت را
در سرمان بینداز**

فهرست

۹ | مقدمه

۱۳ | دست‌هایت را باز کن. این زندگی من، تحويل توا

۲۵ | چقدر تیر خلاص زده‌ایم به خودمان!

۳۷ | چرا تو فقر را نداشتی خدمای دانی و من، نداشتن بول؟

۴۷ | چقدر خوبی که ما را در حلقة دوستانت راه داده‌ای!

۵۷ | می خواهم جور دیگری ببینم؛ مثل تو

۷۱ | کمی تحمل کن، همین روزها بزرگ می شوم

۸۱ | نرسیدن به تو، جهنم نقد خداروی زمین است

۹۳ | هوا پس است، هوای خودت را در سرمان بینداز

۱۰۹ | تونزدیک تراز آنی که در خیال من بگنجد.

فهرست

۹	مقدمه
۱۳	هوای مسافرم را داشته باش
۲۵	کودک، اگر خادم درگاه تو نباشد...
۳۷	کاش قاب عکسی از تو داشتیم!
۴۹	دشمنان بچه خوار، دایه‌های مهریان تراز مادر
۶۱	انگار معصوم‌ها باید مظلوم باشند
۷۱	دیدی چقدر قصه بچه‌هایمان تلخ است؟
۸۳	تواصلِ مطابق با عکسی
۹۵	قاعده‌ما، دینداری نیست؛ دین‌دُزدی است
۱۰۷	مانسل پدران و مادران زورگوییم

بها^هنه بود^دل ۱۸۱

باش تابهانه‌ای برای بودنم باشد

کو^بد
سخن^هه ا^م
که برای
کو^د که^م
ساخن^هه ا^م

فهرست

- ۹ | مقدمه
- ۱۳ | مارا اهل محبت کن آقا!
- ۲۳ | مدرسه‌ات در کدام محله است؟ آقا!
- ۳۵ | تان مرده‌ایم، عاشقمان کن آقا!
- ۴۵ | راهی که سنگ فرشش بال فرشته‌هاست
- ۵۵ | اسیران زمینی که امیران آسمان شدند
- ۶۷ | ماحثی اجاره‌نشین دل‌های بچه‌های هامان نیستیم
- ۷۹ | عسل‌های عشق که از واژه‌ها چکه می‌کند
- ۸۹ | قول می‌دهم انسانی شوم اهل آسمان
- ۱۰۱ | مهربان‌ترین پدر دنیا! کودکانمان تقدیم توباد
- ۱۱۵ | قربان نگاهت آقا! مهربانی!
- ۱۲۵ | کویر سوخته‌ای که برای کودکم ساخته‌ام

بها^ه بود^ل ۱۹۱

باش تابها^ه ای برای بودن^م باشد

خو^ش ب^ه حال
بچه^ه ه^م ات^ه
ک^ه ا س^ر ب^ر ر^ه
ا^م ش^و ند^ه!

فهرست

| مقدمه ۹

| باید تورات ماشاكنیم تا تربیت را بفهمیم ۱۳

| چه زیباست، آن آزادی و این اسارت! ۲۳

| وقتی پرندۀ آزادی کودک را سرمی بزیم ... ۳۵

| ماسارقیم، سارقان کودکی؛ تونگهبانی، نگهبان کودکی ۴۷

| آقا! قسم به کودکی، خلاصم کن از کوچکی ۵۷

| تو اگر بخواهی، می‌توانی خارستان را گلستان کنی ۶۹

| غصب و سرقت به نام تربیت ۷۹

| من ظالم خوبی هستم، می‌دانی چرا؟ ۸۹

| ما زبودنمان خسته‌ایم ۱۰۱

| برای همه چیز، وقت داریم، جز بچه‌هایمان ۱۱۳

| ماعقلمان را خرج تراشیدن بهانه می‌کنیم ۱۲۳

| تو مردم ما باش، ما برده تو ۱۳۳

| تو اگر بیایی، چه کار می‌کنی با آسودگی هایمان؟ ۱۴۳

| چرا در خانه‌هایمان، حرف تو ملاک نیست؟ ۱۵۵

| خسته‌ایم از این همه نظم شیطانی! ۱۶۵

| ما را از قفس این نگاه تنگ، برهان ۱۷۹

بها^هنه بود^لا ۱۱۵

باش تابهانه ای برای بودن باشد

«بازی»
چه محراب
خوبی است
برای عبادت

آقا!

ماعبادت را به بازی گرفته ایم
تو بازی را عبادت گرفته ای.
ما بانماز هایمان تا سقف خانه ما
با کانه و یم. تو با کودکان که
بازی می کنی، من گینی عبادت
بیش از گمک نماز های مامه سود.

لقد به تو که روی گساده ات
محراب سادی بجه است!

فهرست

- ۹ | مقدمه
- ۱۳ | قهقهه بچه‌ها، هلهله فرشته‌ها
- ۲۳ | بچه‌های برای بندۀ شدن، نیاز به بازی دارند
- ۳۳ | پتکی بکوب برای دل‌های سنگ شده
- ۴۴۳ | امان از گرسنگانی که از جو عویش غافل‌اند!
- ۵۳ | چند رکعت بازی، به قصد نشاندن لبخندروی لب تو
- ۶۳ | بچه‌ها چقدر مظلوم‌اند! ما چقدر ظالمیم!
- ۷۳ | بچه‌ها اهل سرزمین فطرت‌اند، تو حاکم این سرزمینی
- ۸۳ | تو که بیایی، آبرونمی‌ماند برایمان
- ۹۳ | «بازی» چه محراب خوبی است برای این عبادت!
- ۱۰۵ | چقدر محتاج‌اند بچه‌های ما به مثل تو شدنمان!
- ۱۱۵ | خاک، عجب کلاس درسی داشت!
- ۱۲۵ | کاش غایت این تمدن، فقط حیوان شدن مابود!
- ۱۳۵ | تو سرِ سراب رامی‌زنی تا هرچه هست، آب باشد
- ۱۴۵ | نگاهم، تعریف قبله را عوض کرده بود
- ۱۵۵ | آه از این همه کاهی که کوه پنداشته شد!
- ۱۶۵ | کاش زندگی را مثُل کودکی‌هایم بازی می‌کردم!
- ۱۷۵ | چقدر دلم تنگ شده برای پاکی‌های دوران کودکی‌ام!

بـهـانـه بـودـلـ

باـشـ تـابـهـانـهـ اـیـ برـایـ بـوـدـنـمـ باـشـ

حـقـدـرـقـسـنـگـ
آـسـتـاـیـهـ
مـرـگـ کـ
خـانـوـادـگـهـ

آقا!

اگر عکس از تو داشتم و قاب مه کردم
و من زدیم روی دیوار خانه مان
هر وقت دلمان برای خدا نگه می‌شد
قاب عکس تو را بیه تماش ایستادم.
آن وقت ما هرچه در داشتیم را
با تماشای قاب معجزه آمیز تو
درمان مه کردم.

تقدیم به توای صورت خداروی زمین!

فهرست

۹ امقدمه

۱۳ اما چشم را جز برای انتظار تونمی خواهیم

۲۲ اکتاب دلت را به من قرض می دهی؟

۳۳ اما زباتلاق، خسته‌ایم

۴۳ ادلمان برای بهشت تنگ است

۵۳ اما راه‌ها کن از این زندان تنگ و نمور

۶۳ اخیرات... نه! «شرات» خیال در میان بچه‌ها

۷۵ ابگش ما را برابری خودت تا همیشه زنده بمانیم

۸۵ اتوراه‌ها کردیم و این قاب را چسبیدیم

۹۷ اما بهشت‌هایمان را ز تو می خواهیم آقا!

۱۰۷ اچه نشسته‌ای؟ امروز کودکان ماحاله پرست شده‌اند

۱۱۷ آکاش یک بار دستی می‌کشیدی روی چشم‌هایمان!

۱۲۷ اشراب تردید «تو دوستم داری یانه؟»

۱۳۷ امروز برای بلوغ جشن نه، عزا باید گرفت.

۱۴۹ اما طفل‌های گریزی‌ایم، اما تورا دوست داریم

۱۵۹ اما سری را که گرم توباشد، نمی خواهیم

۱۶۹ اما قفس فرسود قاب جادویی شده‌ایم

۱۷۹ اما راه‌ها کن از دین این قاب جادویی

۱۹۱ اچقدر قشنگ است این مرگ خانوادگی!

۲۰۱ اچطور باید از تو خجالت کشید؟ یادمان می دهی؟

بها^ه بود^ل ۱۱۲

باش تابهانه‌ای برای بودنم باشد

که از حلوای
محشقت را
محسنهان
به کامهان

آقا!

حتی خیال آمدنت، «بای طوفان
وود خروشان، آسمان غزان و
زمین لرزان و هر چه دل بی قدر
است را آرام مکند.
حالاً اگر بیایی چه موج آرامش
به پا مه کن در عالم؟

تقدیر به تو که آرامش گمیشده
کهمه انسان هایی!

فهرست

- | مقدمه | ۹
| می خواهم تورا گدایی کنم برای خودم | ۱۳
| دشمنان دیروز من، هم روزم های امروز من اند. | ۲۳
| یک تن و یک لشکر حرفیف، افسانه نیست! | ۳۳
| خسته ایم از خنده های زورکی! | ۴۳
| کمی از حلوای عشقت را بچشان به کاممان | ۵۳
| عشق تو می شود سنگ محک کارها | ۶۳
| «زیبایی»، مظلوم دوران ماست، آقا! | ۷۳
| خانه تو در فطرت کودک است | ۸۵
| به زمان بگو کمی هم برای ما بایستد | ۹۵
| من می خواهم دلم را باتوآرام کنم | ۱۰۵
| به نام خدای همه نیازها | ۱۱۵
| دلم برای «انسان» خودم تنگ شده! | ۱۲۷
| خودت را ز من نگیر، من از بد بختی می ترسم | ۱۳۷

بها^هنه بود^دل ۱۱۳

باش تابهانه‌ای برای بودن باشد

من و نتو
ی خد ر فرق
دارم با هم!

آقا!

سِرِ ماراد ارنزگام بازی هَ کنند
تَاد رسِ رمای بَی تو بودن، لَخ بِزنه
و عَقلهان را به بَندگشیده اند
تَانجِماد بَی تو نفس کشیدن را
تفهمیم.

ما منتظر هَ که بیایی و حال و هوای
زمین را با نفست همیشه بهار کنے

تقدیم به توای بهار موکود خدا!

فهرست

۹ | مقدمه

۱۳ | مادروغ «انسان بی خدا» را راست پنداشتیم

۲۵ | کوچک کردن خالق، کوچک تر کردن مخلوق است؟

۳۵ | دیدن تو، فهمیدن همه دین خداست

۴۵ | من و تو چقدر فرق داریم با هم!

۵۷ | از شما به خدا شبیه تر کجاست؟

۶۷ | بزرگ ترین افتخار فرشته هم، سربازی برای توست

۷۷ | دارند بچه های ما را شیطان پرست می کنند

۸۷ | مگر کودک سوزی تماشا دارد؟

۹۷ | چرا بچه ها به استقبال ترس می روند؟

۱۰۹ | مهریان که باشی، شبیه مولا می شوی

مقدمه

تریبیت فرزند در هر زمان، باید یکی از اصلی ترین دغدغه‌های والدین باشد؛ اما امروزه این دغدغه باید فضای بیشتری از ذهن پدران و مادران را به خود مشغول کند؛ زیرا پیچیدگی‌های موجود در سبک زندگی و موانع بی‌شماری که در مسیر تربیت در دنیا مدرن وجود دارد، کار تربیت را بیش از گذشته سخت و سخت‌تر کرده است.

مجموعه «من دیگرِ ما» با موضوع تربیت فرزند در دنیا امروز خودش را موظف می‌داند راه تربیت فرزند را پیش روی شما والدین بگشاید و بپراهمایی این مسیر را نشان دهد.

«من دیگرِ ما» دوست دارد با نگاهی دقیق به معارف ناب قرآن و اهل بیت علیهم السلام از تربیت، سخن بگوید و تا اندازه مساحت فهمش از این معارف فاصله نگیرد. اگرچه ادعایی تطابق کامل حرف‌های او با آنچه در عمق دین آمده، ادعایی به گراف است. تا کنون «من دیگرِ ما» به تنها می‌ منتشر می‌شود؛ اما به تازگی

مقدمه

ازدواج، تنها پیدا کردن فردی از جنس مکمل، برای زندگی زیریک سقف نیست. ازدواج، پیدا کردن یک همراه، برای پیمودن راه زمین تا آسمان است. وقتی مسیر انتخاب، آسمانی نباشد و شیوه ازدواج، بوی زمین را بدهد، دیگر نمی‌شود انتظار داشت ازدواج، راه آسمان را به رویمان بگشاید.

مجموعه «نیمه دیگرم» که در دو کتاب منتشر شده، بنا دارد شما را با مهارت‌های انتخاب همسرو موانع ازدواج جوانان آشنا کند. دغدغه این مجموعه، استحکام بخشیدن به بنای انتخاب همسرو آسان کردن مسیر ازدواج است.

تا کنون «نیمه دیگرم» به تنهایی چاپ و منتشر می‌شد؛ اما از این پس هر کدام از مجلدات این مجموعه، ضمیمه‌ای دارد که حاوی نظرهای ادبی است. «بهانه بودن» نام مجموعه‌ای است که دو کتاب از آن، ضمیمه ادبی مجموعه «نیمه دیگرم» است و هم اکنون یکی از این دو کتاب در دستان شماست.

«بهانه بودن» نظرهایی ادبی است که دوست دارند، میان ما و اماممان، اتصالی فراتراز آنچه تا کنون بوده برقرار کنند. پیام صریح «بهانه بودن» این است: نمی شود امام را صدازد و او را از خدا خواست؛ اما طوری ازدواج کرد که نه خدا راضی باشد و نه امامش. فریاد کشیدن و امام را طلبیدن آسان‌ترین کار است. مأمور باید گوش به فرمان امامش باشد؛ حتی در انتخاب همسر و مسیر ازدواج.

به نظر من رسید مطالعه هریک از این کتاب‌ها را آگر پس از مطالعه همان جلد «نیمه دیگرم» انجام دهید، مفیدتر باشد. البته این کتاب‌ها طوری نگاشته شده که برای افرادی که انگیزه کافی برای مطالعه کتاب‌های تربیتی ندارند، قابل استفاده باشد. آگر من خواهید کسانی را که انگیزه کافی برای مطالعه مجموعه «نیمه دیگرم» ندارند، تشویق کنید، دعوت به مطالعه این کتاب‌ها می‌تواند اثربخش باشد.

«بهانه بودن» یک مجموعه چند ده جلدی است که دو کتاب آن به مجموعه «نیمه دیگرم» اختصاص یافته است. باقی کتاب‌های این مجموعه هم به یاری خدا به تدریج منتشر خواهد شد که مطالعه آنها را هم به شما توصیه می‌کنیم. امید است با اتصال به ریسمان ناگسستنی ولایت، راه زندگی را چنان طی کنیم که زمین زندگی مان، آسمان شود.

قم، شهربانوی کرامت
۱۳۹۶ بهار
محسن عباسی ولدی

مقدمه

نمی شود به آرامش اندیشید؛ اما به زندگی مشترک فکر نکرد و مگر می شود به زندگی مشترک فکر کرد و از کنار قواعد آن به آسانی عبور کرد؟ آرامشی که خداوند در دل زندگی با همسر گذاشت، بدون توجه به قواعد زندگی مشترک، دست یافتنی نیست. باید زندگی را یاد گرفت. این قدرها هم که فکر می کنیم، زندگی با همسر آسان نیست.

مجموعه «تا ساحل آرامش» که در چهار کتاب منتشر شده است، تلاش می کند شما را با قواعد زندگی مشترک آشنا کند. این مجموعه راه رسیدن به آرامش در زندگی مشترک را با چراغی که از آیات نورانی قرآن و جملات درخشان اهل بیت علیهم السلام روشن کرده نشان می دهد.

تا کنون «تا ساحل آرامش» به تنها یی چاپ و منتشر می شد؛ اما از این پس هر کدام از مجلدات این مجموعه، ضمیمه‌ای دارد که حاوی نظرهای ادبی است. «بهانه بودن» نام مجموعه‌ای است که

چهار کتاب از آن، ضمیمه‌ای ادبی مجموعه «تا ساحل آرامش» است و هم اکنون یکی از این کتاب‌ها در دستان شماست. متن‌های «بهانه بودن» دل نوشته‌هایی است که مخاطب آن، امام زمان ع می‌باشد. ما در این نثرهای ادبی تلاش داریم میان زندگی مشترک و مهدویت پلی بزنیم و از روی این پل، به سوی آرامش حقیقی و حقیقت آرامش حرکت کیم که همان وجود امام زمان ع است.

ضمیمه‌های ادبی «تا ساحل آرامش» حامل پیام مهمی هستند: مهدویت را تنها در میان دعای ندبه‌ها و دعای عهدها نمی‌شود زنده نگه داشت. امام زمانی که در متن زندگی مانباشد، امام زمان نیست. با امام زمان ع باید زندگی کرد. زندگی را باید بر مدار میل او مدیریت کرد.

به نظر من رسد مطالعه هر یک از این کتاب‌ها را اگر پس از مطالعه همان جلد «تا ساحل آرامش»، انجام دهید، مفیدتر باشد. البته این کتاب‌ها طوری نگاشته شده که برای افرادی که انگیزه کافی برای مطالعه کتاب‌های تربیتی ندارند، قابل استفاده باشد. اگر من خواهید کسانی را که انگیزه کافی برای مطالعه مجموعه «تا ساحل آرامش» ندارند، تشویق کنید، دعوت به مطالعه این کتاب‌ها می‌تواند اثربخش باشد.

«بهانه بودن» یک مجموعه چند ده جلدی است که چهار کتاب آن به مجموعه «تا ساحل آرامش» اختصاص یافته است. باقی کتاب‌های این مجموعه هم به یاری خدا به تدریج منتشر خواهد شد که مطالعه آنها را هم به شما توصیه می‌کنیم.